

jeleképpé a darab címe. A *Takarítás* voltaképpen eltakarítás. A kamaszkori múlt és a lehetséges jövő egyidejű ki-sőprése a jelen valóságából, a kanonikus életrend elleni tiltakozás drámája, akár Büchner Woyczekje a Stúdió „7” szin-padán.

A darab szövegmivoltában tökéletes, ámde túlon túl sterilnek-stilizáltak tet-sző zenemű; muzikális szerkezetű beszéd, amelyben a szókapcsolatok dallama, a mondatok ritmikája, az áriákra, duet-tekre és tercettekre épülő operai kom-po-zíció szabályossága már-már veszélyez-teti a drámai szituációk hitelességét. Érezvén ezt a veszélyt, Szikora János, a darab rendezője érvényesülési teret enged a színészek prózaibb lényének. A beszéd-szünetek, a partitúrában rögzítet-len maradt gesztusok nem egyszerűen alárendelődnek, hanem kiegészítőjévé, beteljesítőjévé válnak a dramaturgiai szándéknak. Az az előadás, amely Győ-rött születik, fölülmulja a szöveget. Ol-savszky Éva Klárája szebb, s ugyan-akkor — hirtelen feltárulkozó lepusz-

tultságában — riasztóbb a szövegbeli figuránál. Bajcsay Mária rusztikusabb, jobban motiválja Jóska gyilkossági el-határozását. Bán János szerepfarmálása többet sejtet a kamaszlét pszichikai mu-tációjából az írott színmű kínálta lehe-tőségeknél. András szerepében Angster László mint „pontos jelenés” mutatkozik meg: képes azonossá válni önnön port-réjával. Rajk László díszletei hűek az írói instrukció szelleméhez. A színpadi architektúra geometriája és a bieder-meier bútorzat közötti kontraszt, a nyers fa és a politúr ellentéte maradéktalan közvetítője a pszichikai átváltozás folya-matának.

Sikeres, gondosan kimunkált lélektani drámát láthatnak Győrben azok, akik rá-szánják magukat a hosszú utazásra, s vállalják a kockázatot, hogy esetleg nem férnek majd be a 60 főre tervezett stú-diószínházba. Talán a kritikusok közül is sokakat elriaszt a távolság: azért any-nyira mély a bemutató körüli csönd.

BALOGH TIBOR

SZÁMUNK ÍRÓI

VARGHA KÁLMÁN kritikus, irodalomtörté-nész, az Irodalomtudományi Intézet Bibliog-ráfiai Osztályának vezetője. Móricz Zsig-mondról, Juhász Gyuláról és Gelléri Andor Endréről jelentek meg könyvei. Esszéinek gyűjteményes kötete Álom, szecesszió, való-ság címmel jelent meg 1973-ban. Legutóbb 1979 márciusában Rónay György emlékére írott tanulmányát (Az esszéista arcképéhez), augusztusában pedig Móricz Zsigmond kriti-kai fogadtatásáról szóló írását (Az első év-tized) közzöltük.

REVESZ GYÖRGY filmrendező, filmíró, Ba-lázs Béla-díjas, érdemes művész. Jelentősebb művei: Angyalok földje (1962), Egy szere-lem három éjszakája (1967), Utazás a ko-ponyám körül (1970), Kakuk Marci (1973), Az Öreg (1975).

BÁLINT B. ANDRÁS újságíró, a Vigília se-gédszerkesztője. Megjelent könyvei: Végálló-mástól végállomásig (riportok, 1977), A róka megszelídítése (esszék, 1980).

DANI LÁSZLÓ református lelkész Nádud-varon.

HORÁNSZKY NÁNDORNÉ ny. magyar—tör-ténelem szakos tanár. (1979 februárjában Szirmai Endre tanulmányát közzöltük Albert Schweitzerről)

BERCELI A. KÁROLY költő. Versett leg-utóbb 1973 januárjában közzöltük lapunkban. Dies Irae című, 1953-ban írt poémája Pár-mában, az „Olasz—Magyar Füzetek” kiadá-sában jelent meg 1980-ban.

FÁY FERENC költő, Torontóban él. Leg-utóbb 1980. májusi számunkban közzöltünk verseiből.

*

Az Ecclesia Kiadó gondozásában megjelent Possonyi Lászlónak, a Vigília egykori alapító-főszerkesztőjének önéletrajzi regénye, *Tetten-érés* címmel. A könyv tág teret szentel a Vi-gília születésének, története első, kezdeti sza-kaszának és szól a magyar szellemi életben betöltött helyéről és szerepéről is. A kötet méltatására a későbbiekben visszatérünk. (Ára 110,— Ft.)